

ועדת החינוך
26.7.50

פרטיץ שושנה, הירד
פנקס דוד צבי
ציזלינג אהרן
ספילנסקי יזהר
רזיאל-נאור אסתר
דרורית חסיה (במקום ד. נצר)

ד"ר בן-יהודה - מנהל אגף החינוך
רות ששנר - משעם משרד המשפטים

מוזמנים:

אילנית פייבה
אלמליח אברהם
כהן רחל

חברים:

הישיבה נפתחה בשעה 8.40

ה י ר - ה י ו ם

- (א) כידור התלונות בקשר לרישום;
- (ב) חוק לימוד חובה (מס' 2)
- (ג) חוק לימוד חובה (מס' 3)

פרט כל מס. 8

מסכת שבת ועדת החינוך שהתקיימה ביום

ד', 25 באב תש"י - (25.7.1950)

נוכחו חברי הועדה:

אסף עמי
גורי ישראל
דינבורג בן-ציון
הכרמלי אליהו
לונגשטיין מאיר דוד
פרטיץ שושנה, היו"ר
פנקס דוד צבי
ציזלינג אהרן
טפילנסקי יזהר
רזיאל-נאור אסתר
דרורית חמיה (במקום ד. נצר)

מוזמנים:

ד"ר בן-יהודה - מנהל אגף החינוך
רות שטרן - משעם משרד המשפטים

חברים:

אילנית פייגה
אלמליח אברהם
כהן רחל

הישיבה נפתחה בשעה 8.40

סדר היום

- א) בירור התלונות בקשר לרישום;
- ב) חוק לימוד חובה (מס' 2)
- ג) חוק לימוד חובה (מס' 3)

ועדת החינוך
26.7.50

א. רזיאל-נאור: אני מציעה לבגשת מיד לבירור התלונות.

כיון שלדעתנו זהו הדבר החמור ביותר,

וצריך לשהר את האוירה. אני מציעה לבחור בוועדת משנה אשר תעסוק בבירור כל התלונות הללו, ונקבעכאן עכשיו כיצד היא תעבוד.

ע. אסף: אני חושב כי עלינו לדון קודם בחוקים

אשר הועברו אלינו ע"י המליאה.

א. ציזלינג: בענין החוקים, יש לי הודעה הקשורה

בהתנהגות היו"ר.

י. גורדי: אני מציע לבחור בוועדת משנה, מבלי להכנס

לכל דיון שהוא. אמנם, דעתי העקרונית

היא שענין מסוג זה צריך קודם כל למסור למשרד החינוך, לשמוע את דעתו, ואח"כ להחליט באיזו דרך להמשיך. אולם, נאמרו דברים רבים מטביב לענין זה, ויש גם טענה - לדעתי אינה מבוטלת - כי הכנסת מסרה לוועדה לברר את התלונות בעצמה, ולכן, אני מציע שוועדת החינוך לא תיכנס לכל בירור, כי אם תבחר בוועדת משנה, אשר תעסוק בבירור כל התלונות. מובן שהוועדה בראש וראשונה תגבה עדות ממשרד החינוך, תבקש ממנו להמציא חומר, ואח"כ תמשיך בעבודתה, כפי שנקבע.

א. ציזלינג: אני תומך בהצעתו של מר אסף, להקדים

את הדיון בחוקים אשר הועברו אלינו.

אני עושה זאת - וכבר אמרתי זאת גם בכנסת - בלי סיכויים רבים שהשר ישתמש בחוק כהלכה, אולם בהזדמנות זו אני מוחה נגד התנהגות היו"ר.

ע.ע.

ועדת החינוך
26.7.50

היו"ר ש. פרטיץ: מטפיקה אותו.

א. ציזלינג: אני מבבר כי התנהגותה של היו"ר

בקביעת סדר-היום הוא מעשה שרירותי

מכיוון להסדעת קבלת החוק בכנסת. הגב' היו"ר יודעת כי הצעת
חוק יש להניח על שולחן הכנסת 24 שעות לפני הדיון בו. זה
כבר השבוע השלישי שהיא נכנסת באופן שיטתי מלהביא את הדיון
בחוק כך שהענין יוכל לבוא בפועל לדיון בכנסת. היו"ר אשר
אחראית לגיהול העבודה צריכה לדאוג לכך שהדבר יוכל לבוא
בזמן הנכון, ואם אינה עושה כן, היא מכשילה בזאת את קבלת
החוק, בין אם יש לה כוונה ובין אם אין לה כוונה, ואם הדבר
מצטרף לשיטה, אינה יכול להתייחס לכך בקלות. איזו זכות יש
ליו"ר לנהל כך את הפעולה, שלא נוכל לדון בחוק. לכן, אני
בעד זה שגדון קודם כל על הצעות החוקים שהועברו אלינו
מהכנסת, ורק אח"כ נחליט אם בוחרים בוועדת משנה, או לא.

היו"ר ש. פרטיץ: נכנסנו לסדר-יום כפי הקבוע בהזמנה.

היתה הצעה ע"י הגב' רזיאל נאורבסקר

לפעיק מס' 1, לבחור בוועדת משנה. היתה הצעה שניה של מר אשמן
להקדים את הדיון בעניני החוק, והיתה הצעה של מר צורי
התופכת בהצעת הגב' רזיאל-נאור. אני בתור היו"ר חייבת לקיים
סדר, אני חייבת קודם כל לקיים את המוטל עלינו מטעם הכנסת.
אם הכנסת השילה עלינו לברר את התלונות שהועברו אלינו לפני
ארבעה שבועות, והועדה דחתה מדי פעם בפעם את דיוניה בנידון
כיון שהשר לא יכול היה להשתתף בהם, מחובתי לגמור את הדבר
הזה עוד לפני מגירת הכנסת לקראת הפגרה.

דבר שני: מונח לפנינו חוק אשר הועבר

אלינו רק בשבוע שעבר, והיום מתקיימת הישיבה הראשונה. עוד
בישיבות האחרונות הסברתי - איני צריכה להצדיק את עצמי, כי
הייתי במדר בענינכם אלה - ודאנתי לכך שהדברים יעברו בזמנכם,
ואם לא באו בזמנכם, תפנו נא לבשיאות ותדרשו את עלבון הועדה.

יש הצעה לסדר-היום, ואני מבקש
להצביע אותה.

א. ציזלינג:

אני רוצה לדבר לסדר, ואני רוצה
להתנגד להצעתו של פר ציזלינג.

א. רזיאל-גאור:

ראשית, קשה לעבוד באוירה כזאת, במתיחות כזאת ובהתפרצויות
מתמידות של זעם עצום; אני מבקש לדבר באופן אחר, כי אין זה
מתאים ולא נאה לעבוד באוירה כזאת.
אשר לוועדת החקירה, היא היתה צריכה
להיבחר לפני ארבעה שבועות, אך לא נבחרה, מפני שכנראה היה רצון
מכוון שהועדה לא תיכנס לבירור הזה. כיון שזו היא החלטה יסבה
והיתה צריכה לעמוד בסדר היום עוד לפני כמה ישיבות, שאני עומדת
על דרישתה, להעמידה כפעף ראשון, ואח"כ יבואו מעיפים אחרים.
אני קובעת כי לא רק דחיתו של הסדר גרמה לדחית המעיף הזה, כי אם
גם הצעות חברים בוועדה זו. יחד עם זאת, אני רוצה להגיד לאלה
אשר הביאו את החוק, כי היו צריכים מלכתחילה ללכת בדרך המקובלת,
כי אז החוק היה כבר מועבר, והיינו מפסיכים בעבודתנו. אני מציעה
להקדיש דקות מספר לבחירת ועדת המשנה לחקירת התלונות, ואח"כ
נמשיך הלאה.

עומדת הצעה לסדר היום, לבחור בוועדת
משנה בקשר לבירור התלונות.

היו"ר ש. טרמיץ:

ישנה הצעה להקדים את הדיון על החוקים
שהועברו מהכנסת.

א. ציזלינג:

ישנן שתי הצעות: (א) לבחור בוועדת
משנה לבירור התלונות; (ב) להקדים

היו"ר ש. טרמיץ:

את הדיון בחוקים שהועברו מהכנסת.

אם ההצעה לבחור בוועדת משנה היא
הצעה לסדר היום,

א. ציזלינג:

האם ההצעה לבחור בוועדה משנה, היא
הצעה לסדר היום?

א. ציזלינג:

הי"ד ש. פרסיץ: לפני שנצביע בעניינים אלה, אני רוצה
להודיע כי אני את כל בעיית התנהגות
המסדרת של מר ציזלינג בפני ועדת הכנסת, ואדרוש ממנה הסברות
וביירוטים, אם מותר בצורה הזאת לתקוף את הי"ד ולהפריע את
הישיבות, כפי שעושה זאת מר ציזלינג. האם דבר זה מקובל באיזה
פורום שהוא, ועל אחת כמה וכמה בפורום פדלכנזר?

פ. ד. לרובנשטיין: אם אינני מועה, החלטנו בישיבה האחרונה
כי בישיבה הקרובה נגש מייד לבחירת
ועדת משנה לחקירת התלונות.
אני תומך בלברי הגב' רוזאל-נאור,
ואני רואה בזה, מר ציזלינג ופר גורי, כוונה מצדכם לדחות מדי
פעם בפעם את בחירת ועדת המשנה לחקירת התלונות.

י. גורי: הועדה יכולה לשנות גם את סדר-
היום שנקבע ע"י הי"ד, ואני מבקש
להצביע, קודם כל, על הצעת מר אסף, להקדים את הדיון בחוקים
שהועברו ע"י הכנסת.

הי"ד ש. פרסיץ: הצעת מר אסף, להקדים את הדיון
בחוקים, היא המרחיקה לכת, ולכן,
אצביע עליה בראשונה.

א. ציזלינג: הצעת הגב' רוזאל אינה יכולה לעמוד
מול הצעת מר אסף, הצעתה של הגב'
רוזאל-נאור היא הצעה עניינית, היא מסקנה מסעיף סס. 1 של סדר-

היום. יש אפשרות להצביע רק, איזה סעיף עומד על הפרק, אולם
פבלי דיון לבוף העניין, אי-אפשר להצביע על הצעה הגב' דזיא
באור, שהיא מסקנה מסעיף מסויים. אי-אפשר לכוף את ההצבעה
הזאת על הועדה, פבלי לשאול אותה. מאחר

מאחר שהגב' פרמיץ הוריעה כי תעביר

את העניין לוועדת הכנסת, אני רוצה לאמר: אני חבר בוועדת הכנסת
ובועדות אחרות, ועוד לא קרה שלא אניע לאפשרות לחוות את דע
בקש ולקבל מסקנות, ועדיין לא מחיתי בגד מסקנות המתקבלות
ע"י ועדה. היו"ר גם במסכות היו"ר אינה יכולה להניח הצעה לענין
מול הצעה לסדר. היא צריכה לקבוע קודם לסדר, ואח"כ אבקש את
דעות הדיבור בקשר לאותו ענין שנחליט לדון בו. אני מבקש לשאול
את הועדה אם זהו הסדר הנכון של ההצבעה, או לא.

היו"ר ש. פרמיץ:

נתתי הוראות לכתוב בסעיף הראשון

של סדר היום את הסעיף: אופן בידור

התלונות, ואת זאת עשיתי בהתאם לפרטי-כל. ברור שההצעה של
הגב' דזיאל היא לסדר היום, ואני רשאים להעמידה להצבעה. אני
מעמידה להצבעה, קודם כל, את הצעת פר אסף, ואח"כ אעמיד להצבעה
את ההצעה השניה.

ד. צ. פנקס:

מדוע מציעים לשנות את סדר היום,

אם באופן כרוניולוגי התפקיד לדון

על התלונות הללו הוטל על הועדה ע"י הכנסת לפני כחודש ימים?
ישנה הצעה לפתור את הסעיף הראשון ע"י בחירת ועדת משנה, או
להחליט שהועדה כולה עוסקת בבידור התלונות, ואת זאת אפשר
לסיים במשך דקות מספר.

היו"ר ש. פרמיץ:

אני חפצה להצביע את שתי ההצעות

אחת מול השניה.

ועדת החינוך
26.7.50

ע.ע.

א. ציזלינג:

אני מבקש לשאול את הועדה, מי
תומך בהצעתו.

היו"ר ש. פרסיץ:

אם תהיה אי-שבע רצון מהעניין הזה,
תוכל לפנות לוועדת הפירושים.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת פר אסף, להקדים את הדיון בעניני החוקים - ד ו ב
בעד החצעה להעמיד כסעף ראשון את אופן בירור מאלוונות-מיעוט
בתקבלה הצעת פר אסף

א. רזיאל-נאור:

אני מציעה לנסח את סעיף א' של
תיקון החוק לפי נוסח זה:

מכונות
השר בקשר
לרישום

3 א (א) היה לשר יסוד להגיש שרשות חינוך מקומית
מסוימת אין ביכולתה לערוך רישום לפי
חוק זה והתקנות שהותקנו על פיו מטעמים
של חוסר בנייה או תקציב מספיק - יערך
הרישום ע"י משרד החינוך במועד שיקבע על
ידי השר שאל אחריותו,
כמו כן, אני מציעה לחוק את סעיף
ב', ב' ו-ד' של הצעת התיקון,

א. הכרמלי:

הצעתה של הגב' רזיאל-נאור היא, לחוקק

את הפלים "אין בדעתה" מטעף א' של

הצעת התיקון, ואינה מבינה כי לפי מצב הרוח השורר כיום, יכולה
להמציא רשות חינוך מקומית שיש ביכולתה לבצע את הרישום, אך אין
בדעתה לעשות זאת, אני מציע לא לקבל את הצעת הגב' רזיאל-נאור,

היו"ר ש. פרסיץ:

אני חסזה לקבוע כי הגב' נאור דברה
על הסתייגותה בעניין זה, והיא רשאית

לעשות זאת.

ועדת אחינו
26.7.50

י. גורי: אני חולק על דעתה של הגב' נאור.

לדעתי, היא מערבת שתי פרשיות.

אם רשות חינוך מקומית אינה יכולה לקיים חוק לימוד חובה, דבר זה יכול להתברר רק לאחר הרישום, ועל כך ישנה הצעה מאת מר פנקס, שאנו נדון בה. הצעתו של מר פנקס אומרת: אם יתברר לשר כי רשות חינוך מקומית אינה יכולה לקיים חוק חינוך חובה, הוא רשאי לשחרר אותה מכך. המדובר על כך שרשות חינוך מקומית אינה רוצה לקיים את הרישום, וראינו כבר דוגמא של רשות חינוך מקומית אשר אינה רוצה לקיים את הרישום. לכן הבינוני שאנו נזדקק בשתי הגדרות: "אין בדעתה" ו"אין ביכולתה". אני מציע לא לקבל את התיקון של הגב' רזיאל-נאור.

מ. ד. לוונשטיין: אני תומך בהצעת הגב' רזיאל-נאור,

להשמיט במע"ף א' את המלים "אין

בדעתה". נדמה לי שאם כותבים "אינה עורכת", המושג הזה כולל גם את המושג "אין בדעתה לערוך".

לאחר שידוע לכולנו כי במקומות

רבים הרישום לא נערך כשורה, אני מציע להוסיף מע"ף הקובע, כי במקקון זמנע"ף ב' יש לוקותוקחשם שעברה, כך שבמקומות שהרישום לא נערך כשורה, יש אפשרות לבטלו ולערוך רישום חדש לפי החוק.

א. ציזלינג: הצעת מר לוונשטיין מיותרת, כי

מע"ף ב' של התיקון מתכוון גם

לאותו רישום אשר מתנהל עתה. הניסוח הוא ברור, ואין כל הגבלה. איני יודע אם השר ישתמש בטמכות זו שיש לו - אשמח מאוד אם יעשה זאת כהלכה בכל מקום - אולם, אני חושב כי דבר זה מובטח בחוק.

אני מבקש להעיר בקשר למע"ף א',

בניגוד לדעתו של מר לוונשטיין, על מחיקת המלים "היה בדעתו". המדובר הוא על רשות מקומית, על הכנות ועל החלטות. אם השר

ועדת החינוך
26.7.50

יחכה עד שהדעות המקומית אינה עורכת, אך הוא לא יוכל לערוך, כיון שנחוצות הכנות ומידורים. לכן, המושג "היה בדעתה" הוא היחיד אשר הופך את המעיף למעיף מעשי בזמנו, ולא לאחר מעשה. משום כך, אני מציע למר לוונשטיין לקבל את הצעת המעיף זה.

3.3.3.3
הצעת המעיף:

אני מציע להבחין את המושגים "אינה עורכת" ל"אין בדעתה", ולנסח את המעיף בצורה זו: "אם במשך עשרת הימים הראשונים של המועד שנקבע לרישום, יתברר כי רשות חינוך מקומית מסויימת אינה עורכת את הרישום, או יש לשל יסוד להניח שאין בדעתה או ביכולתה של הרשות המקומית לערוך רישום לפי חוק זה והתקנות שהותקנו על פיו, רשאי הוא, לפי שיקול דעתו, לצוות בצו שיפורט בדרך הנראית, שאותה רשות חינוך מקומית לא תערוך עוד רישום כאמור, ושהרישום ייערך ע"י מי שהשר יקבע, במועד ובאופן שהשר יקבע."

הערות ש. פרמיץ: אני רואה את הצעת מר פנקס למעיף א' של תיקון (ס"ב 2) לחוק לימוד חובה,

כהצעה המוציאה ידי חובת מילנו. הצעת מר פנקס אומרת: "היה לשל יסוד להניח שרשות חינוך מקומית מסויימת אין ביכולתה לבצע חוק לימוד חובה כולו או בחלקו מטעמים טכניים של חוסר בנינים או חוסר ציוד ~~הנדרש~~ או מחוסר תקציב מספיק, רשאי הוא לצוות, בצו שיפורט ברשומות, שאותה רשות חינוך מקומית תדחה את ביצוע חוק לימוד חובה לגבי גיל ילדים מסויים למועד אשר יקבע ע"י השר."

הצעה זו אומרת בדיוק את אותם הדברים באופן חיוני. ישנם חברים ~~הנדרשים~~ להפריך בין רישום לחינוך, כאילו לא לחוק לימוד חובה נתכוונו, אלא לרישום ילדים; אנחנו התכוונו לרישום הילדים רק לצורך חוק לימוד חובה. לא את חובת הרישום אנו רוצים להסיל על הרשויות

ועדת החינוך
26.7.50

המקומיות, כי אם את ביצוע חוק לימוד חובה. אם היינו פוזרים יותר מדי וקבענו דברים שאין בתקציב המדינה להענות להם, הרי אנו צויכים לקבל את התיקון אשר מציע מר פנקס. לכן, אני מציעה לקבל במקום הסעיף הראשון שבהצעת התיקון לחוק לימוד חובה, את הסעיף המוצע ע"י מר פנקס.

אשר לסעיף (ב) (1) ו-(2), אני מציעה

לפחוק אותם. אם באיזה מקום שהוא ייעשה הרישום שלא כחוק, אפשר לתכנן זאת מחד, באופן חוקי, לשנות זאת, ואין צורך להגיד כי הוא רשאי. הוא רשאי בלאו הכי, כי הוא מצדאי לביצוע חוק לימוד חובה.

אשר לסעיף (ג), אני מציעה לבטחו

באופן זה: "ניתן צו לפי סעיף זה לגבי רישום משפחתי, וכל מי שחובת אותו רישום חלה עליו, לפי סעיף 3, אין ביכולתו לעשות זאת, יבצע מחד את הרישום".

אני מציעה להוסיף סעיף זה:

"על אף האמור בחוק לימוד חובה תש"ט - 1949 ובתקנות שהותקנו על פיו, לא יחול סעיף 10(א)(ב) על הורים עולים הרושמים ילד או נער, לפי סעיף 3 של חוק זה, חמש שנים מיום עלייתו ארצה".

הצעתה באחרונה של הגב' פרסיץ

י. גורני:

אינה שייכת לנושא.

ברצוני להסביר מדוע בכלל משתמשים

ר. טענה:

בחוקים משפחתיים במובן "רשמי" החד

לעשות...; אם לא נעשה זאת, כיון בהצעת מר ציזלינג ובין בהצעת מר פנקס, יוצא שאפילו אם יש לשר ימוד להניח כך אם אחרת, אין לו סמפיק הוכחות לעשות זאת, ושעון אישור בית המשפט או ארגנטציה יותר גבוהה. אם ברצונם להלכת בדרך קצרה יותר ולמנוע הליכה לבית משפט, עליכם לקבוע בתוך החוק את המונח: "רשמי" החד, על יסוד שיקול דעתו, להחליט.....

הצ"ר ש. פרסיץ:
א. צילינג:

מר לוונשטיין שואל, אם נקבל
היום את החוק, מותר יהיה לשד

לבטל רישום אשר כבר נעשה?

כן.

ר. טנגר:

הצ"ר ש. פרסיץ:

מר גורי אמר כי הצעת אינה מן
הנושא. סעיף 2, הוראת שעה קובע

כי כל הילדים בגיל 5 צריכים להיות רשומים לא מאוחר מיום
י" באב, ואני מציעה שהורים עולים יהיו פטורים, במשך חמש
שנים מיום עליהם, מלהשתמש בזכותם לבחור בזרם מוכר.

באותה דרך יכולה הגב' פרסיץ

י. גורי: באות

להציע לפטור את כל תושבי תל-אביב

מחובת הרישום, משום שהמדובר הוא על הארכת תוקף הרישום.
אילו היתה עושה זאת, היינו כולנו אופרים כי הצעתה אינה
בתחום הנושא, וחדבה היה ברור. הדבר ברור גם בשעה שמציעים
הצעה כזאת לגבי עולים, ואני שוען כי הצעה זו אינה בתחום
הנושא של הצעת התיקון שאנו רגים בה.

אשר לדברי הגב' פרסיץ, שהדבר

יובא בפני ועדת הכנסת, הועדה תחליט על כך, ופי שלא תחליט
מרוצה מההחלטה, יטבה לוועדת הכנסת.

הצ"ר ש. פרסיץ:

לפי סעיף 3(ב) של חוק לימוד

חובה, חייב כל עולה, תוך 30

יום מעליהו, לרשום את עצמו ברשות המקומית אשר בר בה.

כיון שאנו מאריכים עכשיו את הזמן הקבוע לרישום, אני

מציעה שהעולים יהיו חייבים ברישום, אבל יהיו פטורים

מזכותם לבחור בזרם מוכר, כיון שאנשים אלה אינם פטורים

כדי לבחור בזרם מוכר. אני מבקשת מכם או לקבל את דעתה בענין

זה, או שאביא את הסתייגותי בפני הכנסת.

א. רוזיאל-נאור: מבלי להכנס עכשיו להנמקה, אני חושבת

כי אפשר להכניס תיקונים שונים בפעיה

הדן על הארכת זמן הדישום, כי מבחינה מהותית אין הם סותרים את הפעיה של הארכת זמן הדישום. לפי הנסיון אנו יודעים כי הפתיגויות יכולות להווצר תחילה בועדה, ואח"כ הן עוברות למליאה. על כן, אני חושבת כי ישנה כל האפשרות לגב' פרסיץ להציע את תיקוניה בפניה הועדה, ואם ידחו, תביא אותם בצורת הפתיגויות במליאת הכנסת.

ד. צ. פנקס:
א. רוזיאל-נאור:

אני רוצה לאמר כי בחוק היסודי של חוק

ליסוד חובה, ישנו פעיה אשר נותן לממשלה

את הרשות לצוות על רשות מקומית לפתוח בי"ט של זרם מסויים. התפקנו בפעיה זה כיון שלפי פקודת העיריות - ואני מתאר לי שגם לפי פקודת המועצות המקומיות - יש לממשלה, בדרך כלל, סמכות לצוות להכניס בכל תקציב של רשות מקומית סכום מסויים של הכנסה או הוצאה. על יסוד זה חושבני כי בדרך כלל אפשר להוציא מן ההצעה אשר הוגשה ע"י רוב הועדה את הפעיה אשר מדבר על רשות אשר להטיל על רשות מקומית הוצאה של סכום מסויים, כי בעצם, זכות כזאת ישנה כבר לממשלה, ואני מבקש למדוק את הדבר. אם ישנו חשש שרשמת מקומית לא תפתח בי"ט לאיזה שהוא זרם, הרי צריך היה בפעיה זה לאמר את הדבר שנאמר לגבי הוצאות הדישום, כיון שהוצאות הדישום יכולות להגיע רק לאלפי ל"י, בעוד שהחזקת מוסד מסויים יכולה לעלות עשרות אלפי ל"י. לא קבענו בחוק, מה יהיה במקרה שהשר יצוה, ולא ימלאו את הצו.

בקשר להצעת, היו לי שתי פגישות עם

שר החינוך בנוכחות ד"ר בן-יהודה ומר רוקח. מר רוקח ואנכני

הסברנו את הקשיים של תל-אביב לגבי גבי ילדים, ובקשנו מאת

הממשלה, להציע שינוי בחוק אשר יאפשר את דחית הביצוע לזמן

מסויים. שר החינוך אמר לי כמה פעמים: תציע זאת אתה; עשיתי

זאת, ואני שואל: כיון שהשר הציע לי לעשות זאת, מדוע הממשלה

ועדת החינוך
26.7.50

מתנגדת לכך (ד"ר בן-יהודה: אשר לא אמר כי יתמוך בזה!)

זוהי כבר פילוסופיה עמוקה מאוד. אם אני בא לממשלה ואמנר

כי אני חושב שלטובת המדינה רצוי שהשר יקבל סמכות לדחות

את ביצוע החוק במקומות שימצא לנכון, לו אשר היה מתנגד

לזה, לא היה צריך לאמר: תציע אתה. אני העדכתי את דברי השר

כפי שאני מעריך אדם החותם על שטר. אם השר הציע לי להציע את

הצעתו כדי להתנגד לה, הרי חייב היה להגיד לי זאת. הרי אמר:

תציעו אתה, אנשי תל-אביב. אמרנו: איננו יושבים בכנסת כאנשי

תל-אביב. הוא הציע למר רוקח ולי להציע זאת לכנסת, ועשיתי זאת

לאחר מקפוקים רבים. יחסים כאלה אינם אפשריים בחיים ציבוריים.

לעצם הענין, אני מבין שאם הצעתי לא

תקבל, אני רוצה לי הסתייגות, כדי להביאה בפני הכנסת. אני שואל

אומה לכל אלה החושבים את עצמם כאחראיים לחינוך, ושיש להם

עדיין אפשרות של בדיקה מחודשת של מחשבותיהם: מה עדין אם רשות

מקומית מסויימת אינה יכולה לבצע את החוק מטעמים פיזיים?

אני הצעתי תשובה, ואני שואל: האם יש לכם תשובה אחרת? בניה שיש

חוסר אמירות אוניקסיבית מוחלטת לבצע את חוק לימוד חובה; מה

מגיעה הועדה לעשות במקרה זה? אינני בטוח אם כל פלה הכתובה

בהצעתו כבר נבחנה - בעצמי לא בדקתי כל פלגה פלגה של נחמ הצעתי - בנוגע לשאלת הדישום ע"י השר, באופן

מדינצפיוני אינני מתנגד לכך, כיון שהשר יכול ע"כ לדעת כמה

ילדים ישנם, וזה יחייב אותו לדאוג הלאה. אני רוצה כי הממשלה

תרע כי בדישום לא מביא. אם הממשלה רוצה להבטיח את הכל, עליה

ללכת עד הסוף. מדוע הפע"ף בצורה זו הוא חרב פיפיות? אינני

מוכן לדשום ילדים לבי"ם בשעה שאני בטוח כי אין לי בי"ם עבודה.

האם אני רוצה שלא יהיו בנים בתל-אביב, או אולי מר רוקח רוצה

בזה? כאשר אין בתים לגבית, אין אפשרות לקיים בנים. הצעתי את

הצעתי כחבר הקואליציה, ולא באתי לנבח לא את השר ולא את משרד

החינוך. אני רוצה לבצע את החוק, אולם השר, כשותף, מוכרח להגיש

לי עזרה. אין אפשר להעמיד כאן את המצב כאילו אני בא לחבל בחוק

לימוד חובה? אני יודע כי ישנו כאן חבר נכבד אשר לאמניו דבר

אינם מגיעים, כי קבע לו עמדה נוקשה אשר מטנה לא יזוז. אבל, אני מטנה לאנשים אשר לא קבעו עדיין עמדה ומבקש מהם לשקול את דברם. אני מכיר את האדמיניסטרציה של מחלקת החינוך בעיריית תל-אביב, אני מחייב את החוק על כל פרטיו, אולם, אני רוצה כי נבצעו ללא שאחד יגנה את השני כי הוא מפיר חוק. אם החברים ידחו ברוב קולות את הצעתי, אני מוכרח לבקש לי דעות להסתייבות.

א. רזיאל-נאורה: מדובר על חובתו של נותן העבודה לרשות

את הנער העובד אצלו בדשות החינוך המקומיות. אני מציעה תיקון טכני הקובע כי נותן העבודה חייב להודיע: (א) על קבלת נער למקום עבודה; (ב) על עזיבת נער את מקום העבודה.

ד"ר בן-יהודה: דבר זה ישנו.

א. צינלינג: מר פנקס מכניס אותנו לטחנת-תורה של

יחסי בקואליציה, אולם אני רואה את מר פנקס כאיש האופוזיציה בעניני החינוך, ולא מאתמול. אני זוכר עדיין את דבריו של מרפנקס בישיבה הראשונה של הוועד הלאומי אשר דנה על העברת החינוך, בשאלת בחירת הזרם, בזכות הנערים העובדים לקבל חינוך, בכלל, וכרצונם, ועל הגנים. הפרשה הזאת של פגיעה בביצוע חוק לימוד חובה קודמת לעצם החוק. לפנינו אין שום שחחית שהיו בין השר לבין מר פנקס, ושום שיחות כאלו אינן מענינות אותנו. השר אינו עובד במחתרת, כאשר הוא רוצה להציע חוק, הוא יכול להציע, ואיני רוצה לשפוט את צדק מר פנקס בכדונתו, או צדק ד"ר בן-יהודה בהסברתו. אותי לא מענין גם אם השר חטא כלפי מר פנקס.

אשר לענין החינוך, אנו שמענו מפי השר דברים ברורים בהחלט. אין השר מבקש מאתנו ספכויות לא לבצע את חוק החינוך, ואני שמח על כך שאינו מבקש. מר פנקס מערים עלינו עדימות של קשיים. איני כוטר בכך שיש קשיים ושיהיו קשיים, אבל אני קובע כי הדחיה המתמדת בהכנות לביצוע החוק ע"י

ועדת החינוך
26.7.50

עיריית תל-אביב, היא רחיה מכוונת לפעול באינטרסים, בדיונות
חפשיים ובפגמות הורים, וזה בא לידי ביטוי בהצעת החוק של
מר פנקס, שאשלו לא כן היו מקיימים את הנייתן לקיום. אני משוכנע
כי אפשר לפתור גם את ענין הגנים בתל-אביב; אפשר לפתור דע,
איני אומר כי אפשר לפתור מהיום לאחר באופן שטב, כפי שכל
עניני החינוך בארץ אינם ניתנים לפתרון טוב בימים אלה. לכן,
אני מברר שיש דיון רע בדחיות המתמידות בפרשה זו, וכי הטעמים
המוצעים בחוק, כוונתם לחזק את הקשי של הרצון הרע. משאם כך
יש לי הצעה פשוטה וקצרה לגבי הצעתו של מר פנקס - לדחות אותה
בשלימותה ולהטירה מחדר היום. כמובן, איננו יכולים לפעול ממנו
להביאם להסתייבות, ואשמח אם הסתייבותו תדחה גם בכנסת.

~~איננו אחראים להבטחתו של השל לשל פנקס~~
החוק קובע כי המדינה אחראית למתן חינוך

י. גורדי:
י. גורדי:

חינם, ואח"כ בא מעיף הקובע את היחסים

בין המדינה לבין הרשויות המקומיות. אינני רוצה להחליף את
אחריות הממשלה באחריותם של מר רוקח ומר פנקס. הם אשמו אחראים
כלפי תושבי תל-אביב, אכל הממשלה אחראית לגבי כל תושבי הארץ.
אני דוחה את טענותיו של מר פנקס בענין זה. במדינה הזאת צריך,
קודם כל, לכבד חוק, והנה, אחת מפידים את החוק ומהכנים את
אזרח המדינה לכך שאפשר להפוך חוק. מר פנקס רוצה לפסול את
המכונות לשר לפעול לפי שיקול דעתו. לפי הנסיון של החדשים
האחרונים הייתי מתפנף לפתגם הצעה זו; אפשר להכניס את השר
ואת המדינה במצב כזה שלא יוכל, מתוך שיקול אובייקטיבי -
להשתמש במכונות זו, אלא יהיה נלחץ ע"י כל מיני גורמים, ולא
יהיה חפשי לפעול לפי שיקול דעתו.

בשעת הדיון בכנסת לא הצבעתי בעד

ע. אפר:

הורדת הצעתו של מר פנקס מחדר-היום,

ביון שרציתי להכניס בה תיקונים שאני מעונין בהם, הצעתי לה

לתקן את מעיף 3(א) ולקבוע כי הורים של ילד או בעד בגיל

14 או 15 חייבים לקשור... ואח"כ להוסיף עוד משה הקובעת

כי נע

ע.ע.

ועדת החינוך
26.7.50

14 או 15 חייבים לרשום את ילדיהם, ואח"כ להוסיף עוד פסקה הקובעת כי נער בגיל 16 או 17 חייב לרשום את עצמו. אני תמים דעים עם מר פנקס, שאין צורך ברישום כפול, אולם נער בגיל 16 או 17 צריך בעצמו לרשום את עצמו, ולא הוריו. אני חושב שהדברים ברורים, ואיני חייב להסבירם מחדש.

אשר לדבריו של מר פנקס ביחס לגבנים,

הכנסת היא מוסד מחוקק ולא מבצע. אילו הממשלה היתה באה ותובעת את התיקון שהציע מר פנקס, היה היחס אחר לגמרי. גם היום שלחנו פתקא לד"ר בן-יהודה ושאלנו אותו על יחס משרד החינוך להצעת תיקון זה, אך הוא אמר כי המשרד אינו תובע זאת. אני רוצה להזכירכם כי בעת הדיון על חוק לימוד חובה, היה מר פנקס בעד הכללת הגבנים בתשי"א. לאחר שהכנסת קבלה את החוק, ניחא לי שיהיה חוק בלתי מבוצע, כי אם הלחץ הזה יותר חזק מאשר אם יאשרו את התקנתו, ואני יודע כי במדינתנו הלחץ הציבורי הוא גורם חשוב מאוד. לכן, אני מתנגד לתיקון זה של מר פנקס.

א. הכרעלי: שמעתי את קריאת מר פנקס למצפוננו.

אתה, מר פנקס, יושב בוועדת הכנסת, יו"ר בוועדת הכנסת וימי כמוך יודע את המצב לאמיתו, שאפשר להקל על מדינה קטנה זו בשטחים רבים של החיים, אם נשחרר אותה מתפקיד זו ומתפקיד אחר. אם נצמצם, למשל, במקצת את העליה, ברור שדבר זה יקל בהרבה על המדינה, אך נדמה לי שאיש לא יציע זאת. אני מוכר כי מתוך כל המעורבות של המצב הכספי השורר במדינה, היו צריכים מר פנקס ומר רוקח להתאמץ יותר. מר פנקס, זכור נא תיכונות של בית דבן אשר בעקב תיקון זה יהיו נאלצים להתגבגב בדחובות ובטעויות, ובגיל הרך ביותר. נעשה מאמץ, והפתרון ימצא, כי הוא מוכרח להמצא. אני מבקש מאת מר פנקס לקחת בחזרת את הצעתו.

ד"ר בן-יהודה:

אני רוצה בצורה רשמית יותר להודיע
על הסיחה שהיתה בין השר לבין באי-

כוח עיריית תל-אביב, בכדי שלא תבינו אותה שלא כהוגן את
קריאת הביניים שהכנסתי. אני מודע כי לא קבלתי כל הודעה
מהשר לענות, ואני עושה זאת רק כעד. אין פרטי-כל מפגישה זו,
ועל כן, אין להסתמך על כל מלה ופלה; אני מעיד רק על מהלך
הדברים. השר אמר לבאי-כוח עיריית תל-אביב שאם איזו רשות חינוך
מקומית אינה יכולה לבצע את החוק בצורתו, והיא נאלצת להציע
שינויים, עליה להשתמש בכלי החוקי של הכנסת, וכיון שבאי-כוח עיריית
תל-אביב הם חברי הכנסת, הציע להם השר להביא את הצעותיהם
לכנסת, ואמר שאם יצליחו לקבל רוב קולות, הרי הצעתם תתקבל.
דברים אלה לא נאמרו בצורה כזאת שלשר לא נעים להציע זאת, ועל
כן הוא מציע להם לעשות זאת. אנשי הדברים לא היה כזה. הדברים
נאמרו באופן זה: יש לכם הכלי הדימוקרטי, הכנסת, להציע את
הצעתכם, ואולי תשיגו רוב.

ד. ז. פנקס:

הנלים, תשיגו רוב" לא הוזכרו בסיחה.

ד"ר בן-יהודה:

בקשר לדברי השר אפך, כי אמרתי ששר

החינוך אינו תכנע את התיקון שהציע

שר פנקס, לא אמרתי כי השר אינו תובע זאת; אמרתי כי לא

קבלתי כל תגובה מהשר על כך.

היו"ר ש. פרמיץ:

כולנו זוכרים את אשר קרה בעת ההצבעה

על החוק; רבים מאתנו הצביעו על הכללת

גיל 5 בחוק ליסוד חובה בשנת תשי"א ופחות מכולן אשה עיריית

תל-אביב, אשר לא ניתן לה לפצוץ את החוק. עוד בגובמבר פנה

ראש עיריית תל-אביב לשר האוצר והעמיד אותו על ההכרח לדאוג

לכן שיהיו בנינים מוכנים לקראת שנת הלימודים

, אך לא נעשה.

הוא חזר גם בחודש פברואר על בקשה זו, ולא נענה. אילו היינו חפצים לעכשיל עכשיו את הממשלה בענין זה, היינו צריכים להצביע בעד ענין זה. אנו חפצים להציע דבר פשוט מאוד: האטה זמנית, ואני מדברת על תקופה של שבתים. אני מציעה לבצע השנה את חוק לימוד חובה לגבי ילדים עולים, דלת העם ומקרים מוציאות לגבי גנים. בשנה הבאה צריך יהיה לבצע את החוק כך שיכלול בגבי הילדים גם ילדי אמהות עובדות. בשנה השלישית צריך יהיה לבצע את החוק לגבי כל ילדי הארץ. אם לא תלכו בדרך שהצעתי, אתם תשתעשעו בחוק, ויהיה לכם מקום להתעורר, אולם כלום זו פורגת הדברים, כלום אנו צריכים לחפש במדינת ישראל עבריינים ומפירי חוק, כלום יש ספק בכך שכל בקודה בארץ מעונינת בביצוע חוק חינוך חובה, כלום אפשר היה להטיל ספק הדבר הזה? לכן, אני מציעה לוועדה, מטעמים מעשיים ולמען ביצוע חוק חינוך חובה, לקבל את הדברים האלה, גם אם השו"א אינו מבקש לקבל את הצעת מר פפונקס. אני מציעה לוועדה לקבל את התיקון שהציע מר פפונקס, ואני מבינה על הצעה זו משום טעמים מעשיים הנראים לעין.

ביחס למציקה א' של התיקון מספר 2 לחוק

חינוך חובה, ישנן שלש הצעות, הצעת מר פפונקס, הצעת הגב' רזיאל-נאור, והצעת מר דינבורג.

ה צ ב ע ר ת

בעד הצעת מר פפונקס - מיעוט

נגד - רוב

ההצעה לא בתקבלה.

המתייגות: - הגב' פרסיץ, מר פפונקס.

בעד הצעת הגב' רזיאל-נאור - מיעוט

נגד - רוב

ההצעה לא בתקבלה

המתייגות: הגב' נאור, הגב' פרסיץ.

ע.ע.

ועדת החינוך
26.7.50

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הפרוט' דינבורג - דוב
נגד - טיעוס

ההצעה בתקבלה

פע"ף א' יהיה מנוסח:

"היה לשד יסוד להניח טרשות חינוך מקומית כפרייתת אין
ביכולתה לבצע חוק ליסוד חובהכולו או בחלקו מטעמים
טכניים של חוסר בנינים או חוסר ציוד מתאימים או מחוסר
תקציב מסיים, ושאי הוא לצוות, בצד שיפורם ברשותות,
שאותה דשות חינוך מקומית תדחה את ביצוע חוק ליסוד חובה
לגבי גיל ילדים טפויים למועד אשר יקבע ע"י השר".

היו"ר ש. פרטיץ: היתה הצעה למחוק את פע"ף 2' של הצעת
התיקון.

ה צ ב ע ה

בעד מחיקת פע"ף ב' של הצעת התיקון - מחקוס
נגד - דוב

ההצעה לא בתקבלה

המתייגות: הגב' נאור, הגב' פרטיץ.

היו"ר ש. פרטיץ: ביחס למע"ף ג', אני מציעה לבטחו באופן
זה: "ניתן צד לפי מע"ף זה לגבי רישום
טפויים, וכל מי שחובת אותו רישום חלה עליו, לפי מע"ף 3, אין
ביכולתו לעשות זאת, יבצע השר את הרישום".

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הגב' פרטיץ - טיעוס
נגד - דוב

ההצעה לא בתקבלה

המתייגות: הגב' פרטיץ.

ע.ע.

ועדת חסינו
26.7.50

היו"ר ש. פרסיץ: הגב' רזיאל/הציעה לחקוק את פסיף ב'.
ואני מעמידה זאת להצבעה.

ה צ ב ע ה

בעש הצעת הגב' רזיאל-נאור, לחקוק את פסיף ב' - פיעוט
נ ב ד - רוב

ההצעה לא נתקבלה

המתייגות: הגב' נאור, הגב' פרסיץ.
היו"ר ש. פרסיץ: הגב' רזיאל-נאור מציעה, כמו כן, לחקוק
את פסיף ד' של הצעת התיקון.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת הגב' רזיאל-נאור, לחקוק את פסיף ד' - פיעוט
נ ב ד - רוב

ההצעה לא נתקבלה

המתייגות: הגב' רזיאל-נאור, הגב' פרסיץ.

אנו עוברים לפסיף 2, הוראת שעה.

י. גורץ: אני חושב שיהיה צורך להאריך את מועד

הרישום לא ל-5 שנים, כי אם לשבועיים,

ומשום פשוט מאוד: ידוע לי כי רשות חינוך מקומית אחת לא רשמה
ילדי גנים ובערים עובדים, ואנו צריכים לדאוג לנגד עינינו את

העובדה. ברור שאותה רשות חינוך מקומית לא תוכל לתקן את

המעוות במשך כמה שנים, ולכן, אני מציע להאריך את מועד הרישום

עד ל-א' באלול.

לבני העשרות המקדמים, בין השויות המקדמות הייבנות לעשות
את הילדים בפסח כל השנה, אם ניתנה מעשרות לעשות את הילדים,
והנרים לא עשו זאת, חרי הם עובדיבילם, אם לא ניתנה מעשרות
לעשות את הילדים, והנרים לא עשו, כי יתבצ אותם לדין על כדן
אם כן, לפי דבר על השויות מקדמותל אני חושבת כי עליך זה
פירוק.

ד. בן-עשרה:
ד. מעשר:

בתקנות בשבד וישנם ילדים, עליך 4(ד)
באשר: בפסח כל ימות השנה - להוציא ימי
פסח כמשמעותם בתקנות ימי פסח, תש"ח-1948 - יהיה אשר
ישנם אחד, לפחות, מתוך בתחום שיפוט של דעות התזכור המקדמות.

ד. בן-יהודה:

הענין הזה היה פסח קדש באופן פשוט,
ורק אח"כ נהפך אדון ונחש כן הענין.
יש להצריך הזה כל הובויות שיש בתקנות לעשות פועל דעוהם.
כדי פועל פסחים אחרי הענין הזה את המלים: כל המפור בתקנות
שלחשג לפי חוק זה על פועל הרישום יחולו עד אופן המדיה.

ד. מעשר:

איןבו יכולים לקבוע בחוק דבר המסתמך
על תקנות היכולות בש להשתנות, מפני זאת,
אני חושבת כי דבר זה פורן מאליו.

ה. ד. פ. פסחים:

אני מציעה לכתוב אחרי המלים, הריב
לעשות את הילד או הנער, את המלים:
הישום פסחים, זאת הרישום ירכיח שאי-אפשר לבצע את החוק,
בשחרר את הנורים מהחובל, אם תוצא להשלים את תפוצות המקדמות
כזה שאינם מבצעים בה שלם גילן לעיניו, ולא תפוצל את הענין זה
מקום לעשות לזכור להשתלבות.

הצעה לא בהצלה

ההצעה: חוב מרשי.

היו"ר ש. פרמיץ: אני מציעה להוסיף את הטעיה:

על מן המאמר בחוק לימוד חובה

הש"מ - 1949 לבתקנות שהותקנו על מיו, לא יחול פס"ד 10(א)(ב)

על תורים עולים הרושמים ילד או בנר, לפי מעי"ס של חוק זה, שש שנים מיום עלייתם ארצה.

א. ציזלינג: הצעתה של הגב' פרמיץ אינה בגדר

הנושא הנדון, ולכן אני מבקש

להורידה מסדר היום.

א. רויאל-בארה: אני מתנגדת להצעתו של מד ציזלינג,

ותומכת בהצעת הגב' פרמיץ.

י. גורדי: הועדה צריכה להצביע קודם על כך אם

הצעת הגב' פרמיץ היא בגדר הנושא,

ומי שיסאד במיעוט יכול לערער על כך.

היו"ר ש. פרמיץ: אני חפזה לשאול על כך את ועדת הכנסת,

מכלי שהדבר יעבד את הבאת החוק.

ה צ ב ע ה

בעד הצעה כי תיקונה של הגב' פרמיץ תמוטטר - רוב

ב ג ד - מיעוט

רוב הועדה סובר כי תיקונה של הגב' פרמיץ אינו בגדר הנושא.

הגב' פרמיץ רוצה לעצמה זכות לשאול את הועדה הכנסת.

היו"ר ש. פרמיץ: יש הצעה להאריך את מועד הדיווח עד

י"ב באלול.

ועדת החינוך
26.7.50

ה צ ב ע ה

בעד ההצעה להאריך את מועד הדיווח עד ל' באבול - חג

נ ג ד - 100000

ההצעה בתמצית

הסתירות: הגם' פרסיץ.

א. ציללינג:

אני מבקש לרשום בפירוט כל כי לא השתתפתי

בהצבעה זו, פשוט העובדה שלמעשה שם החינוך

לא השתמש בזכויות שהיו לו עד עכשיו להחליט סדוריים הנובעים

מהסמכויות שנמסרו לו. פשוט כך, איני יודע אם יש קשר להארכת

מועד הדיווח, ופשוט כך לא השתתפתי בהצבעה.

היו"ר ש. פרסיץ: ישנן עוד שתי הצעות של מה מבקש:

בפעיף 3(ג)(1) למחוק את הפליט: חייב

לרשום את הנער ברשות החינוך המקומית ולכתוב במקום את
הפליט: חייב להודיע על כך לרשות החינוך המקומית.
הפליט: חייב להודיע על כך לרשות החינוך המקומית.

בפעיף 3(ג)(2) למחוק את הפליט: חייב לרשום את הנער ברשות

החינוך המקומית, ולכתוב: חייב להודיע על כך לרשות החינוך
המקומית.
אני מציע בפעיף 3(א) של החוק לכתוב:

הודיע על ילד או נער בני 14 או 15

חייבים... ואח"כ להודיע פיסוק האומות: נער בגיל 16

או 17 חייב לרשום את עצמו.

ה"ר בן-יהודה: החלטה מועצת החינוך היתה, לבקש את

השר להציע הצעת תכנון לחוק בענין

הבחירה ביום, במקום אחד, בחקק עם הכול בין נערים בני 14-15

לבין נערים בני 16-17, ובמקום שני שכן לעשות זאת, מועצת

החינוך מובחנת באופן זה שתאם שבעה בן 19 שאמר לחנות עד

שאביו יחליט באיזה זמן ולמד בשלושה-עשר, והחליטה כי

(א) תינתן זכות לנער בן 16-17 לבחור בזמן הרצוי לו.

(ב) הודעתו היא המכרעת, השר אישר החלטה זו של מועצת החינוך.

אם כן, אני מציע את החידושים המהותיים
בטעם 3 ובטעם 10 של חוק ליסוד חברה.

2. אמר:

א. רונאל-באור: שר האף מציע חידושים בטעם 10 של חוק
ליסוד חברה, טעם 10 הן על ההצטרף כדבר,
אנו דנים בעת כתיבת הדיונים, ולכן טעם זה חורג מתחום דיונים.

א. ציוני-בן: ביחס להצעתו הראשונה של פר סנס, חרדע
לפרקם הדיונים ע"י נותן העבודה, אני קובע
כי הדבר כבר קיים; אין נותן העבודה משהו על זרם, ואין הוא
חייב לאומיט בלשכת הדיונים. אין אנו מעוניינים להכניס על נותן
העבודה, אבל אין אנו רוצים להכניס אנדרלמוסיה. התכונה היא
רבו שמשך להתחנך עליו, יש מיטם דיונים, ונדרש לחייב בו את
נותן העבודה; עליו למלא את חובתם ולהציגו. אני מציע להשמיט
את כל הדיקט שהגיע פר סנס.

ה נ ז ב י ב

נדר הצעת פר סנס - מיעוט

נ ז י - ד י ב

החלטה לא נתקבלה

החתימה: פרנס, נאדר.

הנ"ל ר. ש. פרידמאן: נאדר לפרנס (ב) (2), פר סנס מיעוט

ה נ ז ב י ב

נדר הצעת פר סנס לטעם (ב) (2) - מיעוט

נ ז י - ד י ב

החלטה לא נתקבלה

החתימה: פרנס, חנני פרנס.

היו"ר ש. פרסיץ:

ישנה הצעה כל מה אמר בקשר למסיף.

למסיף 10 על חוק לימוד חובת. הגב

נאמר קובעת כי הצעתו בקשר למסיף 10 אינה שייכת לנושא הלימוד.

ד"ר בן-יהודה:

אפשר להסיר את ההצעה בין שגוי העיניים.

א. צילינג:

אני מציע לאסוף לא להציע את הצעתו, לא

משה שאני חושב כי הצעתו היא מקוץ לתחום

הנושא שאנו דנים בו, אלא שהוא שאני רוצה כי יעברו עוד ש

שבועיים מסביב לפדגוגיות. אני מציע לאסוף שאנו יחד נביש

את ההצעה למטר היום של הכנסת, כדי למנוע עיכוב בהבאת תיקון

החוק.

ה י צ ב ה

בעד התיקון של מר אמר בקשר למסיף 3 - ד ו ב

נ ג ר - מועצת

התיקון בחסבל

המתייגות: הגב' פרסיץ, הגב' נאור,

י. גור:

אני מבטל מאוד לא למדע את דברי שלא

כהלכה, זה מעטים רבות שאנו נכנסים

למצב מוזר בשעה שאנו דנים בחוק לימוד חובת. קרה כך שבכל

הענינים עומת דגב הועדה ועמדת היו"ר של המועדה הן פנוגרות.

ואז הצבת השאלה טעל במח הכנסת מקבלת צורה מוזרה. אנלי

אפשר לבחון באחד מנציגי דגב הועדה, אשר יביא את הדברים

בפני הכנסת, כפי שהדבר נהוג כדוג מועדות אשר היו"ר בהן

אינו מציג את דעת הרוב.

היו"ר ש. פרסיץ:

לא טעם הבאתי את הדברים בפני הכנסת,

אע"פ שהייתי במיעוט, ומסרתי את ההצעה

לבא-כוח הרוב. בטעם האחרונה לא הבאתי חוק לקריאה שנייה, כי

אם לקריאה ראשונה, ומסרתי את השתלשלות הדברים באופן אנונימי-

טיבי מאוד.

אשר להצעת פד' בורדי, אני חפצה לאמור
לכם כי אתם צריכים מעט אחת ולתפסד לקבל את תלונות שבועות
זו היו"ד הוא בא-כוח המיעוט בבית. בכל הועדות בהן היו"ד
הוא בא-כוח המיעוט, הוא מביא את הדברים, ואין איש מוצע
נגד זכות זו. אשר להגנה על מיעוט אלה, יודיע הרוב מי ימשיך
יבין על מעצמים מוריימים, ואעשה זאת.

ע.פ.: כועדת החוקה, חוק ואשמש חוקים דברים
מובאים ע"י חברי ועדה אחידים, ולא
דוקא ע"י היו"ד.

היו"ד ש. מרמז: אני מוכנה לשאול את ועדת הכנסת.

היחיד חפצה שבועות את הדיון בקשר לבירור
התלונות. היתה הצעה לשבור את הדבר לוועדת משנה. אני מציעה
לקבל את ההצעה ולבחור בחברי הועדה.

א. ציולינג: לא מתנגד לכן שבועות של הדבר תיבחר וועדת

משנה. הצבעתי נגד פסירת הדבר לשד, כך

ששולמות הן המעגות שהיו בתחילה בלתי, כל אלה אשר הציגו

מבצעת למסור את הדבר לבירורו של השד, דוברים עכשיו בכל

האמצעים לא לוציץ ליהי בירור. איני רוצה שבעל חזין שלי

יהיה מבוזים. אני רוצה שבעל חזין שלי יהיה השד בבחורו ובצנחם -

שאר החינוך. לכן הצעתי כי בשדה נכנס לבירור - ואז לא מתנגד

לבחירת ועדת משנה - נשען את פירת אחדותו של השד, כי היום

אתראי להשיב לני, הוא אז נציגו. משום כך, אני משכילה כי עמדתו

במדינה של שפועת דברי השד. הוא התחיל לדבר בפנינו, הוא שרם

בסד את מאבקתו, ואני מבקש כל בשדה נכנס לבירור הענין נקבל

את חשונת השד בשלימותה. הצעתי לסדר השא, להכניס לבירור

הדברים עם שמינת משוכתו של השד.

בצדור האשטות אני מצדף האשמה אחת, והיא האשמה על עיריית
תל-אביב אשר פעלה בשליחותה, בתפקידה והשתמשה לרעה בשכריותי
כדי לקטח זכויות הורים, זכויות ילדים של בית-דבן וזכויות
נערים עובדים.

אנ' חושבת שר' צ'ליצ'ב' איז א גרויסער

תשובתו של עד החינוך. צריך לבחור בועד משנה אשר תחילת
כבידו, והנה יגמור את תשובתו בפני הועד. על כן נשבע כי יענה
לבחור בועד משנה ולחלית על אופן עבודתו.

אין לבחור בועדת משנה לפני שנבחר לעצמו

אם תפסתי כי נכחד קוצת ששנת, הרי זה פתוך יאוש, כי מיני
יכול לשערן את השנה הקונטיננטלית של מר ציוליב, כי
לפני שהיא נסחר בעזרת, הוא רוצה לשפוע את השנה השני, ודע
אז יחליט, אז אני מברר שיש צורך להחליט את תחום שולתה של
העלה, ולא רק כלפי עירית תל-אביב.

מבני תלמודך בידעה למסדך את העצ"ן | לב' ידעה

אם לא תרצו בשמירת חכמה, מבחינה עציונית אצל חושך גדול
לבד את המעצבות תחילה בנפש וזו אצל אדם מיוחד בשמירה.
אצל מי שיש לו חושך את העין לוודא שמירה.

ה'תר"ע. פדס"ז. האם יש הצעות בענין זה.

44-38861-10750

ועדת החינוך
26.7.50

ע.ע.

אני מציעה להרכיב את הועדה מבאי-כוח
כל הזרמים, נציג אחד מכל זרם, וגם

א. רזיאל-נאור:

נציג "החירות".

אני מציע להרכיב את הועדה מהחברים:

א. צילינג:

י. גורי, ע. אסף, מ.ד. לוונשטיין,

ש. פרסיץ, פ. אילנית.

אני מתנגד לכך שהגב' פרסיץ תכנס

י. גורי:

לוועדה, משום שהיא המאשימה, ואינה

יכולה להיות גם מאשימה וגם שופטת. כמו כן, אני מבקש לא

להציע אותו, כחבר הועדה.

אני רוצה לדבר על זכותי להשתתף בוועדה

היו"ר ש. פרסיץ:

זו, ואני חפצה לאמר מדוע: אינני

מאשימה, כי אם הנאמי את האשמות הזרם שלי בפני הבית, והזרם

שלי אינו מיוצג שלא ע"י חברי הכנסת. אני רשאית, ככל חבר

ועדה אחד, להשתתף בוועדה הקירה ולחקור אם אמת הדברי ב"כ הזרם

שלי, או לא. אני רשאית גם לבדר אם החומר שהובא, הוא חומר

שיש להתייחס אליו ברצינות, או לא. לכן, אני חושבת שאיך לפטול

את זכותי להשתתף בוועדת המשנה.

אני מציעה שהועדה תהיה מורכבת מ-5

חברים, איש איש מכל זרם, ואני מציעה לבחור גם מהזרם הבלתי

זרמי את הגב' רזיאל-נאור.

סיעתי לא תשתתף בוועדה אשר מורכבת

י. גורי:

לפי פפתח זה.

אני מציע לבחור מכל זרם נציג אחד,

מ.ד. לוונשטיין:

וחוץ מזה, לתת לממלאי עור נציג אחד.

הגב' רזיאל-נאור
הגב' רזיאל-נאור:

זוהי ועדה פרלמנטרית, ולועדה זו
אני יכולה להציע רק את חברי הועדה,
ואין לפני כל אפשרות של בחירה אחרת. אנו פה נציגי הכנסת,
ולא נציגי זרמים, ולצדדי הרב מבלבלים את הדבר הזה. יתכן
שטעיתי ובמקום הגב' פרטיץ, הייתי צריך להציע את הגב' נאור,
כי היא נציגת מפלגה יותר גדולה.

א. הכרמלי:
בכדי לגמור את הענין, אני מציע
שועדת החינוך כולה תשתחרר מעבודה
אחרת, ותעסוק בבירור התלונות.

ע. אסף:
אני מציע להרכיב את הועדה מהחברים:
י. גורי, פ. אילנית, ב.צ. דינבורג,
מ.ד. לונגשטיין, א. רזיאל-נאור.

א. ציזלינג:
אני תומך בהצעת חבר הועדה עמי אסף,
אולם במקום הפרנץ דינבורג, אני מציע
את הח' אסף.

ע. אסף:
אם הועדה תצטרך לעבוד גם בפגרה, לא
אוכל להשתתף בה פסיבות אישיות.

היו"ר ש. פרטיץ:
אני מציעה להעביר את השאלה לנשיאות
הבית.

א. רזיאל-נאור:
אני מתנגד להצעת הגב' פרטיץ, כי
הנשיאות אינה צריכה להתערב בסדרי
עבודת ועדות וקביעת ועדות משנה.

י. גורי:
אני מציע לשאול את הועדה אם בוחרים
לועדת המשנה באופן אישי או לפי זרמים
ומפלגות. אם הבחירה היא אישית, אפשר לבחור ב-5 אנשים שהועדה
תמצא לנכון.

ומפלגות. אם יוחלט כי הבחירה היא אישית, אפשר לבחור ב-5 אנשים שהועדה תמצא לנכון.

מ. ד. לוונשטיין: אני מציע להרכיב את הועדה מ-6 חברים.

ה צ ב ע ר ה

בעד הצעת מר לוונשטיין - 2
נגד - 0

ההצעה לא נתקבלה

י. גורי: מבלי להצביע סוכם כי ^{החל} ~~הבחירה תישית~~ אישית.

ב. צ. דינבורג: אני מציע לבחור ב-5 אנשים. אם מי שהוא יסתלק נבחר באחר, אבל הועדה פועלת.

א. ציזלינג: אני מציע לקיים ביום שלישי בשעה 11.00 ישיבה נוספת ובה נשמע את תשובת שר-החינוך ונבחר בוועדת משנה.

מ. ד. לוונשטיין: אני מציע לבחור לוועדת המשנה את החברים: ע. אסף, ב.צ. דינבורג, ש. פרסיץ, מ.ד. לוונשטיין, א. רוזיאל-באור.

ע. אסף: בצרור האשמות ישנן האשמות של אנשים ממקומות שונים. לכן, הועדה תצטרך להטריח את עצמה ללכת למקומות שונים לשמוע את עדויותיהם. האם אתם מתארים לעצמכם כי תוך שבועיים ימים תוכל הועדה לגמור את עבודתה, בשעה שחבריה אינם עוסקים רק בעניין זה.

אני רואה את עבודת הועדה כעבודה אשר תימשך לפחות כל הפגרה.
היות ובימי הפגרה לא אוכל לקבל על עצמי כל תפקיד, איני
יכול לקבל עלי את התפקיד הזה.

א. הכרמלי: אני מציע לדחות את בחירת הועדה ליום
שלישי.

ר. טשנר: האם אתם מבינים את הועדה שלכם כועדת
בירורים אשר יכולה למנות חועדת חקירה,
לפי פקודת ועדות החקירה, ושיש לה סמכות לגבות עדויות?
איני חושבת שועדה זו יכולה לקחת על עצמה את התפקיד של ועדת
חקירה עם סמכויות ועדת חקירה. לכן, אני מרשה לעצמי להציע לכם
לא לגשת לבירור החומר כאילו הייתם ועדת חקירה. אולי תרצו
אח"כ להציע לפנסת למנות ועדת חקירה, כפי שהיה במקרה דיסקין.

י. גורי: אני מבקש את חברי הועדה לקבל את
סרובי להכנס לוועדה כפשוטו. אני יודע
שזוהי עבודה רצינית מאוד; אני יודע כי זה ענין של ביקור
במקומות ושמיעת עדים, ואיני יכול בשום אופן לעשות זאת.

היו"ר ש. פרטיץ: אני רוצה להזכיר לחברי הועדה כי
סמכותנו היא לברר את התלונות שהובאו
בפנינו. אם כן, עלי להפנות ^{ליועץ} ~~לנבחר~~ הכנסת ולאמר כי ועדת החינוך
דחתה את בחירת ועדת החקירה ליום שלישי.

ב.צ. דינבורג: אני מציע שאם ביום שלישי תתקבל הצעה
לבחירת ועדת משנה, טוב; אם לאו, הועדה
כולה תגש לבירור הענין.

היו"ר ש. פרטיץ: אם הצעת מר דינבורג תתקבל, פירוש הדבר,
לקבור את הענין.

אני רואה את עבודת הועדה כעבודה אשר תימשך לפחות כל הפגרה.
היות ובימי הפגרה לא אוכל לקבל על עצמי כל תפקיד, איני יכול לקבל עלי את התפקיד הזה.

א. הכרמלי: אני מציע לדחות את בחירת הועדה ליום שלישי.

ר. טשנר: האם אתם מבינים את הועדה שלכם כועדת בירורים אשר יכולה לפנות חועדת חקירה, לפי פקודת ועדות החקירה, ושיש לה סמכות לגבות עדויות? איני חושבת שועדה זו יכולה לקחת על עצמה את התפקיד של ועדת חקירה עם סמכויות ועדת חקירה. לכן, אני מרשה לעצמי להציע לכם לא לבשת לבירור החומר כאילו הייתם ועדת חקירה. אולי תרצו אח"כ להציע לכנסת למנות ועדת חקירה, כפי שהיה במקרה דיטקין.

י. גורי: אני מבקש את חברי הועדה לקבל את סרובי להכנס לועדה כפשוטו. אני יודע שזוהי עבודה רצינית מאוד; אני יודע כי זה ענין של ביקור במקומות ושמיעת עדים, ואיני יכול בשום אופן לעשות זאת.

היו"ר ש. פרטיץ: אני רוצה להזכיר לחברי הועדה כי סמכותנו היא לברר את התלונות שהובאו בפנינו. אם כן, עלי להפנות ^{לדין} ~~לכנסת~~ הכנסת ולאמר כי ועדת החינוך דחתה את בחירת ועדת החקירה ליום שלישי.

ב.צ. דינבורג: אני מציע שאם ביום שלישי תתקבל הצעה לבחירת ועדת משנה, טוב; אם לאו, הועדה כולה תגש לבירור הענין.

היו"ר ש. פרטיץ: אם הצעת מר דינבורג תתקבל, פירוש הדבר, לקבור את הענין.

אני מציע לקיים ישיבת וועני היינוק

פאמילע:

ביום שלישי בשעה 11.30 .. א"צ צא"ש

בדג"ן וועני היינוק, ואח"כ לשג"א א"צ דברי היסוד.

הערצה נעמלע